

Soudní poplatky

Je-li stěžovatel nalézacím soudem plně osvobozen od soudních poplatků, vytvoří toto rozhodnutí v posuzovaném rozsahu překážku věci rozhodnuté a znemožní odnětí osvobození od soudních poplatků na základě nového hodnocení nezměněných poměrů stěžovatele. Uloží-li přesto odvolací soud stěžovateli uhradit soudní poplatky, poruší jeho právo na soudní ochranu.

Pokud odvolací soud při rozhodování o nákladech řízení zvažoval použití § 150 občanského soudního řádu, avšak účastníkům to sdělí až v písemném vyhotovení rozsudku, jedná v rozporu s právem na soudní ochranu.

(Nález Ústavního soudu České republiky sp.zn. IV.ÚS 1467/22 ze dne 12.12.2023)

Ústavní soud rozhodl o ústavní stížnosti stěžovatelky S. Y. S. A.-A., zastoupené JUDr. T.P., advokátem, sídlem P., proti výrokům III, IV a VI rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. února 2022 č. j. 25 Co 181, 389/2021-268, a s ní spojeným návrhem na zrušení § 10 zákona č. [91/2012](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém, za účasti Městského soudu v Praze, jako účastníka řízení, a F. S. S. F., zastoupeného JUDr. M.Š., advokátem, sídlem P., jako vedlejšího účastníka řízení, tak, že výroky III, IV a VI rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. února 2022 č. j. 25 Co 181, 389/2021-268 bylo porušeno stěžovatelčino právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Výroky III, IV a VI rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. února 2022 č. j. 25 Co 181, 389/2021-268 se zrušují. Návrh na zrušení § 10 zákona č. [91/2012](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém, se odmítá.

Z odůvodnění:

I. Skutkové okolnosti posuzované věci a obsah napadených výroků

1. Stěžovatelka se ústavní stížností podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy České republiky (dále jen "Ústava") a § 72 a násl. zákona č. [182/1993](#) Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o Ústavním soudu"), domáhá zrušení v záhlaví uvedených výroků rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen "městský soud") s tvrzením, že jimi byla porušena její práva podle čl. 4 odst. 1, čl. 11 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina") a čl. 1 odst. 1, čl. 4 a čl. 95 odst. 1 Ústavy. Stěžovatelka s ústavní stížností podle § 74 zákona o Ústavním soudu spojila návrh na zrušení § 10 zákona č. [91/2012](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém (dále jen "zákon o mezinárodním právu soukromém").

2. Z ústavní stížnosti, jakož i z rozhodnutí obsahujícího napadené výroky a z vyžádaného spisu vedeného Obvodním soudem pro Prahu 4 (dále jen "obvodní soud") pod sp. zn. 38 C 34/2020 se podává, že stěžovatelka se žalobou domáhala vůči vedlejšímu účastníkovi přiznání nároku na placení nákladů na vedení společné domácnosti podle § 691 odst. 2 občanského zákoníku. Spolu se žalobou stěžovatelka podala návrh na nařízení předběžného opatření.

3. Obvodní soud usnesením ze dne 11. 2. 2020 č. j. 38 C 34/2020-23 zamítl stěžovatelčin návrh na vydání předběžného opatření.

4. Obvodní soud rozsudkem ze dne 5. 2. 2021 č. j. 38 C 34/2020-167 žalobě částečně vyhověl (výroky

I a II) a ve zbytku žalobu zamítl (výrok III). Dále rozhodl, že žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok IV).

5. Proti výrokům III a IV podala stěžovatelka odvolání. Vedlejší účastník se rovněž odvolal, přičemž z obsahu odvolání je zřejmé, že brojí především proti vyhovujícím výrokům I a II.

6. Obvodní soud vycházel z toho, že stěžovatelka je osvobozena od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích (dále jen "zákon o soudních poplatcích"), (předkládací zpráva založená na č. l. 233), proto ji nevyzýval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ani za odvolání.

7. Městský soud přípisem ze dne 25. 8. 2021 č. j. 25 Co 181/2021-235 - poté, co mu byla věc předložena s odvoláními proti rozsudku obvodního soudu - vrátil obvodnímu soudu spis bez věcného vyřízení. Nesdílel názor obvodního soudu, že se na stěžovatelku vztahuje osvobození od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o soudních poplatcích, a proto vyzval obvodní soud, aby doplňujícím usnesením rozhodl o povinnosti stěžovatelky uhradit soudní poplatek za řízení a za návrh na předběžné opatření.

8. V návaznosti na vrácení spisu městským soudem obvodní soud vydal doplňující usnesení ze dne 2. 9. 2021 č. j. 38 C 34/2020-236, jímž stěžovatelce uložil uhradit soudní poplatek za žalobu a za návrh na vydání předběžného opatření. Stěžovatelka doplňující usnesení napadla odvoláním. Dále obvodní soud usnesením ze dne 2. 9. 2021 č. j. 38 C 34/2020-238 vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za odvolání.

9. Usnesením ze dne 4. 11. 2021 č. j. 38 C 34/2020-250 obvodní soud stěžovatelku zcela osvobodil od soudních poplatků. Obvodní soud v odůvodnění zohlednil rovněž skutečnost, že stěžovatelka ve společném jmění manželů s vedlejším účastníkem vlastní sedm bytových jednotek a osobní automobil, avšak nemůže s tímto majetkem fakticky disponovat.

10. Usnesením ze dne 17. 2. 2022 č. j. 25 Co 181, 389/2021-263 vyhlášeném v průběhu jednání, při kterém pak i rozhodl o odvoláních proti rozsudku obvodního soudu ve znění doplňujícího usnesení, městský soud stěžovatelce zpětně odňal osvobození od soudních poplatků. Písemné vyhotovení usnesení neobsahovalo odůvodnění. Při vyhlášení městský soud stručně sdělil důvody, které pak uvedl i v písemném odůvodnění napadeného rozsudku.

11. Rozsudkem obsahujícím napadené výroky městský soud rozhodl o odvolání stěžovatelky proti výrokům III a IV rozsudku obvodního soudu a proti jeho doplňujícímu usnesení a rovněž o odvolání vedlejšího účastníka proti vyhovujícím výrokům rozsudku obvodního soudu. Městský soud rozhodl tak, že ve věci samé je žaloba zcela nedůvodná, pročež změnil rozsudek obvodního soudu ve vyhovujících výrocích tak, že žaloba se zamítá (výrok I), potvrdil zamítavý výrok III rozsudku obvodního soudu (výrok II). Dále městský soud uložil vedlejšímu účastníkovi doplatit soudní poplatek za odvolání (výrok V). Napadeným výrokem III městský soud potvrdil rozhodnutí obvodního soudu, jímž byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za předběžné opatření a za žalobu, přičemž upřesnil, že soudní poplatek za žalobu správně činí 45 000 Kč. Napadeným výrokem IV městský soud uložil stěžovatelce uhradit soudní poplatek za odvolání ve výši 15 000 Kč. Konečně napadeným výrokem VI městský soud uložil stěžovatelce zaplatit vedlejšímu účastníkovi 137 932 Kč na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

12. Napadené výroky III a IV městský soud odůvodnil tak, že stěžovatelka nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků jednak proto, že ve společném jmění manželů s vedlejším účastníkem má mimo jiné sedm bytových jednotek, a rovněž proto, že se na stěžovatelčinu věc vztahuje § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém, přičemž zde není zaručena vzájemnost a

Irák, jehož je stěžovatelka občankou, ani není stranou žádné mezinárodní smlouvy, jež by vylučovala požadavek vzájemnosti. Stěžovatelka ve svém odvolání ani netvrdila, že by materiální vzájemnost byla dána.

II. Argumentace stěžovatelky

13. Výrokům o soudních poplatcích stěžovatelka vytýká, že jí bylo odňato osvobození od soudních poplatků kvůli použití § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém. Fakticky tedy měla horší postavení než jiní účastníci řízení před českými soudy, neboť je cizinka, a to přesto, že v České republice jí byl udělen trvalý pobyt, jedno z jejích dětí má české občanství a stěžovatelka dlouhodobě žije v České republice.

14. Výroku o nákladech řízení stěžovatelka vytýká, že městský soud nepřihlédl k jejím majetkovým a sociálním poměrům a uložil jí náhradu nákladů, která představuje čtrnáctinásobek jejího měsíčního výdělku. Rovněž namítá, že městský soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci, ač obvodní soud rozhodoval o nákladech řízení podle § 150 občanského soudního řádu, aniž by jí poskytl procesní prostor pro uplatnění skutkových a právních argumentů.

III. Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

15. Ústavní soud posoudil splnění procesních předpokladů řízení. Dospěl k závěru, že ústavní stížnost byla podána včas oprávněnou stěžovatelkou, která byla účastnicí řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, obsahující výroky napadené ústavní stížností. Ústavní soud je k projednání ústavní stížnosti příslušný. Stěžovatelka je právně zastoupena v souladu s § 29 až 31 zákona o Ústavním soudu. Její ústavní stížnost je přípustná (§ 75 odst. 1 téhož zákona a contrario), neboť proti rozhodnutí obsahujícímu napadené výroky neměla k dispozici žádný opravný prostředek.

IV. Průběh řízení před Ústavním soudem

16. Původní soudce zpravodaj si vyžádal vyjádření městského soudu a vedlejšího účastníka a soudní spis.

17. Městský soud pouze odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

18. Vedlejší účastník vyjádřil souhlas s napadenými výroky a přesvědčení, že jsou souladné s ústavním pořádkem.

19. Po skončení funkčního období původního soudce zpravodaje byla věc podle rozvrhu práce přidělena nové soudkyni zpravodajce.

20. Ústavní soud nepokládal za účelné zasílat vyjádření městského soudu a vedlejšího účastníka stěžovatelce na vědomí a k případné replice, neboť tato vyjádření nepřinesla žádné nové informace.

21. Ústavní soud dále dospěl k závěru, že od ústního jednání nelze očekávat další objasnění věci, a proto podle § 44 zákona o Ústavním soudu rozhodl ve věci bez jeho nařízení.

V. Posouzení důvodnosti ústavní stížnosti

22. Po prostudování ústavní stížnosti, rozhodnutí obsahujícího napadené výroky a spisového materiálu dospěl Ústavní soud k závěru, že ústavní stížnost je důvodná.

V. a) Rozhodnutí o soudních poplatcích

23. Esenciální součástí práva jednotlivce na soudní ochranu je právo na přístup k soudu, zaručené jak v čl. 36 odst. 1 Listiny, tak i v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Toto právo podléhá některým omezením, jež jsou vtělena do procesních předpisů v zájmu efektivity řízení. Žádné z těchto (legitimních) omezení však nesmí být nepřiměřené a nesmí narušovat podstatu chráněného základního práva. K zásadně přípustným omezením patří povinnost účastníka zaplatit soudní poplatek [nález ze dne 2. 6. 2020 sp. zn. III. ÚS 1136/20 (N 118/100 SbNU 320), bod 15 odůvodnění; všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>].

24. Meritorní přezkum rozhodování o soudních poplatcích v řízení o ústavní stížnosti je spíše výjimečný, neboť posuzování, zda někdo má být osvobozen od soudních poplatků je založeno primárně na posouzení skutkových okolností konkrétní věci. Toto posouzení přísluší obecným soudům a úkolem Ústavního soudu není závěry soudů přehodnocovat. Případy, kdy Ústavní soud ústavní stížnost otevřel věcnému posouzení, jsou relativně řídké a týkají se buď specifických otázek [kupříkladu osvobození od soudního poplatku právnických osob - srov. nálezy ze dne 11. 5. 1999 sp. zn. I. ÚS 13/98 (N 71/14 SbNU 107), ze dne 27. 10. 1998 sp. zn. II. ÚS 13/98 (N 131/12 SbNU 245), ze dne 3. 9. 1998 sp. zn. IV. ÚS 13/98 (N 98/12 SbNU 45) či ze dne 27. 2. 2013 sp. zn. IV. ÚS 3543/12 (N 33/68 SbNU 351)], nebo v nich šlo "o svévolný výklad, např. nerespektování kogentní normy, anebo o interpretaci, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti" [viz nálezy ze dne 31. 8. 2004 sp. zn. IV. ÚS 289/03 (N 125/34 SbNU 281)]. Takovéto dotčení ve vazbě na rozhodnutí soudu ve věci osvobození od soudních poplatků by byla způsobilá založit toliko svévolná aplikace § 138 odst. 1 o. s. ř., spočívající buď v absenci jakéhokoli odůvodnění, anebo obsahující odůvodnění vybočující v extrémní míře z rámce vymezeného principy spravedlnosti [viz nálezy ze dne 17. 5. 2011 sp. zn. IV. ÚS 121/11 (N 96/61 SbNU 489)]. Právě svévolnou aplikaci § 138 občanského soudního řádu (zde odstavce druhého) Ústavní soud identifikoval v nynější věci.

25. Stěžovatelce obvodní soud přiznal osvobození od soudních poplatků, přičemž se zabýval výslovně též tím, že stěžovatelka má ve společném jmění manželů sedm bytových jednotek, a i tak dospěl k závěru, že u stěžovatelky jsou dány důvody pro plné osvobození od soudního poplatku.

26. Rozhodnutím obvodního soudu tak byla v tomto rozsahu založena překážka věci rozhodnuté (obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2013 sp. zn. 29 Cdo 1301/2013, které bylo publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 99/2013). Tato překážka sice nevylučuje odnětí osvobození od soudních poplatků podle § 138 odst. 2 občanského soudního řádu, avšak k tomu může dojít pouze tehdy, pokud se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka osvobození neodůvodňují, či neodůvodňovaly. Tedy pouze při změně skutkových okolností, na základě kterých bylo osvobození přiznáno (například kdyby se poměry účastníka zlepšily nebo by se dodatečně ukázalo, že jsou lepší, než jak soud zjistil při přiznání osvobození). Důvodem pro odnětí ale nemůže být pouze změna v hodnocení poměrů účastníka, které se od přiznání osvobození nezměnily. To platí i tehdy, pokud by prvotní posouzení předpokladů pro přiznání osvobození od soudních poplatků rozhodnutí nebylo správné.

27. Rozhodnutí městského soudu ignorující překážku věci rozhodnuté je tak třeba hodnotit jako svévolné.

28. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani odkaz městského soudu na § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém. Tento odkaz má totiž charakter právního argumentu, avšak ke zpětnému odnětí osvobození od soudních poplatků lze přistoupit pouze z důvodů skutkových. Přestože se Ústavnímu soudu po prostudování spisu jeví, že obvodní soud při svém rozhodování o osvobození od soudních poplatků opomenul aplikovat toto ustanovení, nelze tuto vadu napravit zpětným odnětím osvobození, jak to učinil městský soud.

V. b) Rozhodnutí o nákladech řízení

29. Ústavní soud zpravidla přistupuje k problematice rozhodování o nákladech řízení taktéž rezervovaně [nález ze dne 17. 4. 2019 sp. zn. II. ÚS 2632/18 (N 65/93 SbNU 301), bod 19]. Do rozhodovací činnosti obecných soudů zasáhne zpravidla až tehdy, je-li interpretace nebo aplikace ustanovení týkajících se náhrady nákladů řízení obecnými soudy projevem svévole, libovůle nebo je-li v extrémním rozporu s principy spravedlnosti, v důsledku čehož dochází k porušení práva stěžovatele podle čl. 36 odst. 1 Listiny [viz např. nálezy ze dne 21. 1. 2019 sp. zn. II. ÚS 1696/18 (N 8/92 SbNU 78), ze dne 13. 10. 2015 sp. zn. III. ÚS 411/15 (N 186/79 SbNU 111), ze dne 30. 10. 2014 sp. zn. II. ÚS 2417/13 (N 199/75 SbNU 239)]. Takové okolnosti shledal Ústavní soud i v nyníjší věci.

30. V posuzované věci obvodní soud žalobě zčásti vyhověl a zčásti ji zamítl a o nákladech řízení rozhodl tak, že je nepřiznal ani jednomu z účastníků. Tento výrok odůvodnil odkazem na § 150 občanského soudního řádu s tím, že je-li mezi stěžovatelem a vedlejší účastnicí majetkové společenství v podobě společného jmění manželů, nedává smysl rozhodovat o nákladech řízení, neboť by se přiznaná částka stala opět součástí společného jmění manželů.

31. Stěžovatelka v odvolání proti rozsudku obvodního soudu zpochybnila argumentaci obvodního soudu poukazem na to, že ona i vedlejší účastník žijí odděleně a každý hospodáří s majetkem, který má v držbě. Proto trvala na tom, že by jí měla být přiznána náhrada nákladů řízení.

32. Městský soud rozhodl ve věci samé tak, že žaloba stěžovatelky je zcela nedůvodná. Proto napadeným výrokem VI svého rozsudku přiznal nárok na náhradu nákladů v řízení plně úspěšnému vedlejšímu účastníkovi. Zároveň městský soud v odůvodnění rozsudku uvádí, že uvažoval o použití § 150 občanského soudního řádu, avšak nepřistoupil k němu, neboť stěžovatelka v odvolání proti jeho aplikaci brojila, a zároveň přihlédl k tomu, že stěžovatelka nevzala žalobu zpět, ač jí bylo odňato osvobození od soudních poplatků a zejména byla poučena o právním názoru odvolacího soudu, z něhož bylo zřejmé, že její naděje na úspěch v řízení je mizivá.

33. Předestřené úvahy jsou ovšem v extrémním rozporu s tím, jak řízení fakticky probíhalo.

34. Předně uvádí-li městský soud v odůvodnění rozsudku, že zvažoval použití § 150 občanského soudního řádu, bylo namístě o těchto úvahách informovat účastníky řízení během jednání a poskytnout jim možnost předložit své argumenty.

35. Úvaha, že stěžovatelka brojila proti použití § 150 občanského soudního řádu, pomíjí, že stěžovatelka ve svém odvolání brojila pouze proti tomu, že by navzdory svému úspěchu v řízení před obvodním soudem neměla dostat náhradu nákladů z toho důvodu, že s vedlejším účastníkem mají společné jmění manželů. Tuto její argumentaci nelze vnímat tak, že by se do budoucna vzdávala možnosti, že by § 150 občanského soudního řádu byl použit v její prospěch potom, co odvolací soud na základě svého odlišného právního názoru ve věci samé rozhodl ve stěžovatelčin neprospěch.

36. Další úvahy městského soudu ohledně chování stěžovatelky v průběhu řízení se týkají výlučně průběhu odvolacího řízení. Až do jednání před odvolacím soudem totiž řízení probíhalo významně odlišně. Obvodní soud od stěžovatelky nepožadoval zaplacení soudního poplatku a ve věci samé jí částečně vyhověl (přiznal jí nárok na příspěvek 10 000 Kč měsíčně v situaci, kdy požadovala příspěvek 15 000 Kč měsíčně). Následně obvodní soud posuzoval stěžovatelčiny majetkové poměry a dospěl k závěru, že odůvodňují její plné osvobození od soudních poplatků. Nic z uvedeného nedávalo stěžovatelce důvod myslet si, že jí hrozí, že s vedením soudního sporu budou spojeny významné finanční náklady na soudní poplatky a na uhrazení nákladů protistrany.

37. Argumenty předestřené městským soudem k tomu, že ač zvažoval aplikaci § 150 občanského

soudního řádu, nepřistoupil k ní, lze vztáhnout snad jedině na náhradu nákladů odvolacího řízení. Pokud však jde o náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, argumenty městského soudu aplikaci § 150 občanského soudního řádu, kterou, jak sám sděluje, zvažoval, nevyvrací.

38. Městský soud navíc úvahy o použití § 150 občanského soudního řádu účastníkům řízení během jednání nepředestřel a seznámil je s nimi až v písemném odůvodnění rozsudku, proti kterému již neměli řádný ani mimořádný opravný prostředek. Účastníkům nebyl dán prostor pro vlastní argumentaci. Vzhledem ke konkrétním okolnostem tak zatížil řízení porušením stěžovatelčina práva na soudní ochranu.

VI. Návrh na zrušení § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém

39. Stěžovatelka spolu s ústavní stížností podala návrh na zrušení § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém. Podmínkou projednání návrhu podle § 74 zákona o Ústavním soudu je, aby zásah do práv stěžovatelky byl způsoben právě aplikací ustanovení právního předpisu, jehož zrušení se navrhuje.

40. Tak tomu ovšem v posuzované věci nebylo. Napadenými výroky III a IV rozsudku městského soudu bylo zasaženo do ústavně zaručeného základního práva stěžovatelky. Tento zásah však spočíval v tom, že městský soud ignoroval překážku věci rozhodné. Nikoliv v tom, že by na věc aplikoval ustanovení, jehož zrušení se stěžovatelka domáhá. Posouzení souladu § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém s ústavním pořádkem proto není potřebné pro rozhodnutí o stěžovatelčině ústavní stížnosti, a proto jde o návrh zjevně neopodstatněný.

VII. Závěr

41. Uložil-li městský soud stěžovatelce uhradit soudní poplatky, ač byla od jejich placení plně osvobozena a toto rozhodnutí obvodního soudu vytvořilo překážku věci rozhodnuté a znemožnilo odnětí osvobození od soudních poplatků novým hodnocením nezměněných poměrů stěžovatelky, porušil tím právo stěžovatelky na soudní ochranu.

42. Obdobně jestliže městský soud zvažoval použití § 150 občanského soudního řádu, avšak sdělil to účastníkům řízení až v písemném vyhotovení rozsudku včetně důvodů, proč k použití předmětného ustanovení nepřistoupil, a neposkytl tak účastníkům řízení možnost rozhodnutím o nákladech řízení uplatnit své argumenty, porušil tím právo stěžovatelky na soudní ochranu.

43. Z těchto důvodů Ústavní soud ústavní stížnosti vyhověl a napadené výroky rozsudku městského soudu podle § 82 odst. 3 písm. a) zákona o Ústavním soudu zrušil.

44. K projednání ústavní stížnosti nebylo zapotřebí posuzovat soulad § 10 zákona o mezinárodním právu soukromém s ústavním pořádkem. Proto Ústavní soud odmítl stěžovatelčin návrh na zrušení tohoto ustanovení podaný spolu s ústavní stížností jako zjevně neopodstatněný [§ 43 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu].

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada škody](#)

- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)